

**Evdən ayrılıp şəhre
gittigim gün**

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula
👤 Brian Wambi
📧 Leyla Tekül
|| 3
🗣️ Türkçe tr

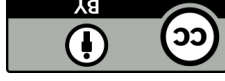
Global Storybooks

globalstorybooks.net

Evdən ayrılıp şəhre gittigim

gün

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula
👤 Brian Wambi
📧 Leyla Tekül

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Köyümdeki küçük otobüs durağı insanlar ve tıklım tıklım dolu otobüslerle dolmuştu. Yerlerde hâlâ yüklenecek bir sürü şey vardı. Muavinler bağırarak otobüslerin gidecekleri yerleri söylüyorlardı.

“Şehre gidiyor! Şehre gidiyor! Batıya gidiyooor!” diye bağırıldığını duydum bir muavinin. Binnmek istediğim otobüs işte bu otobüstü.

Şehir otobüsü dolu olduğu halde insanlar hala itiş kakış binmeye çalışıyordu. Bazıları bavullarını otobüsün altına yerleştiriyordu. Bir kısmı da eşyalarını otobüsün içindeki raflara koyuyordu.

Dönüş yolu için otobüs hızla doluyordu. Az sonra doğuya doğru hareket edecekti. Şimdi benim için en önemli şey amcamın oturduğu yeri aramaya başlamaktı.

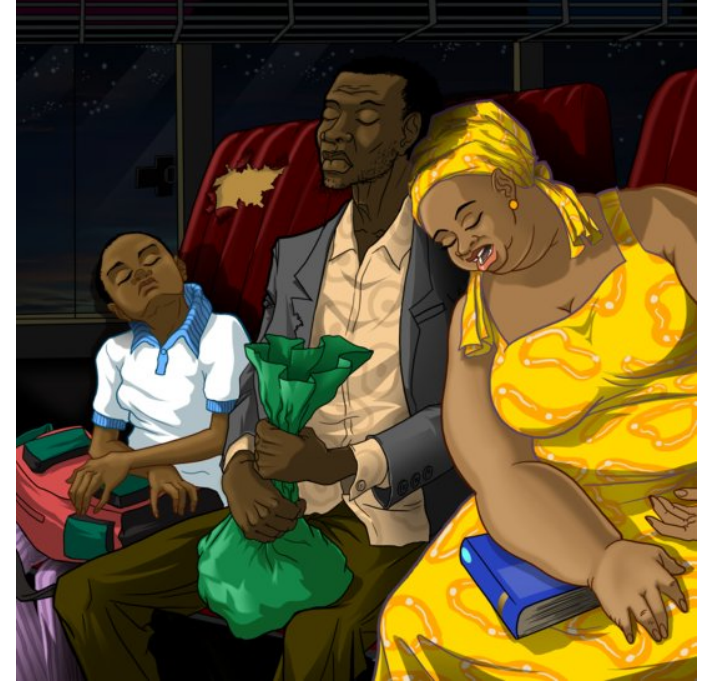
Yeni yolcular biletlerini kestirip kalabalık otobüste oturacak yer arıyordu. Çocuklu anneler onların uzun yolculuk için rahatça oturmasına çalışıyordu.

Dokuz saat sonra, bir vurma gürültüsüyle uyandım. Otobüse vurarak köyüme gitmek isteyen yolcuları çağırıyordı. Hemen küçük torbami alıp otobüsten indim.

Ben pencere kenarında bir yere sıkıştım. Yanımda oturan kişi elindeki yeşil naylon torbayı sımsıkı tutuyordu. Ayaklarında sandalet sırtında eski bir palto vardı ve oldukça sinirli görünüyordu.

Yol sırasında hep amcamın büyük şehirde oturduğu yerin adını aklımda tutmaya çalıştım. Uykuya dalarken bile onu mırıldanıyordum.

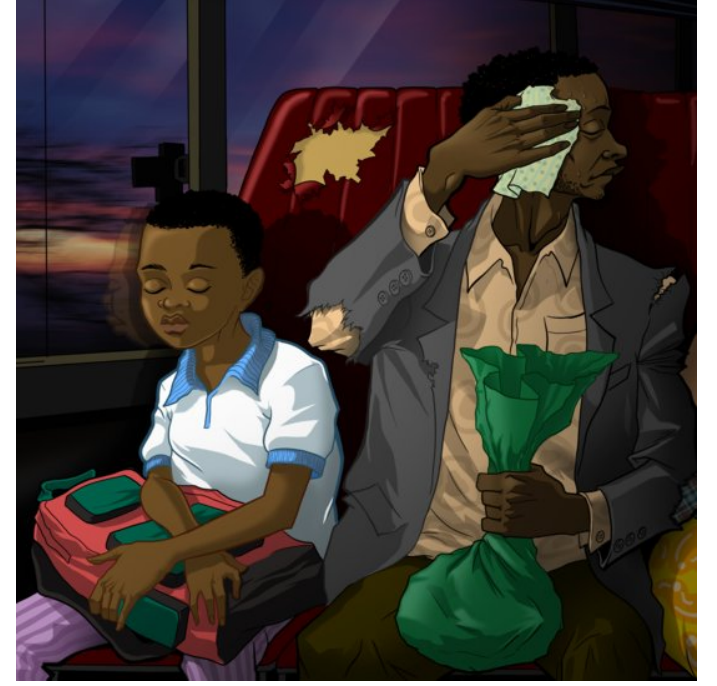
Camdan dışarı baktım ve doğup
büyüdüğüm köyümden ayrıldığımı
iyice farkına vardım. Büyük şehre
gidiyordum.

Ama aklım hep köyümdede idi. Annem
güvende olacak mıydı? Tavşanlarım
yeterli para getirecek miydi?
kardeşim ektiğim ağaç tohumlarımı
sulamayı hatırlayacak mıydı?

Otobüsün yüklenme işi bitmiş bütün yolcular yerlerine oturmuştu. Bazı satıcılar mallarını satmak için otobüse girmişlerdi. Her biri ne satıyorsa bağıra bağıra pazarlıyordu. Ettikleri laflar çok komikti.

Yolculuk ilerledikçe otobüsün içi iyice sıcaklaştı. Ben de gözlerimi kapatıp uyumaya çalıştım.

Otobüs duraktan ayrılığında, ben köyümü görebilecek miyim diye düşünüm.

12

Bir kaç yolcu içecek aldı, diğerleri ufak çerezler alıp yemeğe başladı. Benim gibi parası olmayanlar ise sadece onları izliyordu.

9

Bu işlemler otobüs kalkma işareti olarak korna çalınca kesildi. Muavinler bağırarak satıcıların otobüsten inmesini söylediler.

Satıcılar birbirini ite kaka otobüsten çıktılar. Bir kısmı yolculara para üstü iade etti. Bazıları da son dakikada bir şeyler daha satmaya çalıştılar.